

Óravázlat

Középiskolások számára

Isten Tiszteletreméltó Szolgálója Bódi Mária Magdolna élete

Oktatási cél: Megismertetni a diákokkal Isten Tiszteletreméltó Szolgálója Bódi Mária Magdolna életét, szemléletmódját az életéből válogatott események, történések segítségével.

Nevelési cél: Mindannyian meg vagyunk hívva apostolkodásra!

1. Bevezetés: Isten Tiszteletreméltó Szolgálója Bódi Mária Magdolna életének rövid ismertetése

Javasolt: <https://www.bodimariamagdolna.hu/eletrajz/>

P. Temesi József: Tanúságtétel liliummal, vérrel – Egy gyári munkáslány élete <https://www.youtube.com/watch?v=OzvsM6lKEUA&list=PL7W2AoRzYxft9D7lbG2Y3N1vSvCQKvnlO>

2. A szentté avatás folyamata

„Férfiak és nők nem azért szentek, mert Egyházunk avatja szentté őket. Fordítva. Ők valóban szentek, és ezt hirdeti mg róluk Egyházunk. Ha tehát a legfőbb egyházi elismerés elhangzik, vagy bármiféle sajnálatos okból elmarad, ettől még hőseink életszentsége változatlanul megmarad.” (P. Temesi József S.J.: Tanúságtétel liliummal, vérrel – egy gyári munkáslány élete és vértanúsága, Szent Gellért Kiadó és Nyomda, Budapest, 1997. Előszó)

3. Szent élet - erények gyakorlása

Ismétlés: Milyen erényeket ismerünk?

4. Csoportmunka:

Bódi Magdi életéből kiválasztott eseményeket a diákok elolvassák 3 fős csoportokban, ezután eldöntik a különböző kártyákról (szirmokról), melyik erény gyakorlásának példáját látják benne.

(segédeszközök: idézetek szírom alakú laminált lapokon, laminált virágközepek különböző erények feliratával, tábla+Blutack/ zöld lepedő, mint mező, forrás: P. Temesi József S.J.: Tanúságtétel liliummal, vérrel – egy gyári munkáslány élete és vértanúsága, Szent Gellért Kiadó és Nyomda, Budapest, 1997.)

5. Közös munka:

Az erények virágait összeállítják a szirmokból (több történet több helyre is letehető), összefoglalják a többieknek, hogy miről olvastak, megindokolják, hogy miért oda teszik, a hitoktató visszajelez.

6. Csoportmunka:

A gyerekek kapnak üres (laminált) szirmokat, amelyekre ráírhatják saját ötleteiket *(eszköz: lemosható filc)*, hogy ma hogyan lehet apostolkodni, hogyan lehet erényes életet élni, az egyes erényeket gyakorolni.

7. Befejező összefoglalás:

Magdi élete olyan színpompás és gazdag volt, mint egy tavaszi virágos rét. Számtalan területen és formában tett tanúságot hitéről, szerette felebarátait, erősített meg másokat. A Jézusért hozott áldozata örök örömet hozott neki.

VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG

8. Ima Bódi Mária Magdolna boldoggá avatására készülve:

Krisztus Királyunk! Szüzességi fogadalmával Magdi örök hűséget esküdött Neked.

Gondviselő szeretetedből a zárdaajtó helyett a gyár kapui nyíltak meg előtte.

Amilyen szívesen lett volna lilium istenszerető jegyeseid koszorújában, ugyanolyan készségesen ment sugározni az Isten- és emberszeretetet a Rólad megfélekedett, de mégis jobb sorsra érdemes munkások közé.

„Uram Királyom! Végy magadhoz!” – ezt az utolsó fohászatát is meghallgattad, amikor vérét ontotta Érted. Add meg nekünk Urunk, hogy Magdit a szentek társaságában tisztelhessek, mindig a Te nagyobb dicsőségedre. Ámen.

Ének:

Jézus életem, eróm, békém

Jacques Berthier, Taizé

F B^b C F B^b

Jé-zus é - le-tem, e-róm, bé - kém, Jé-zus tár - sam, ö - rö -

C B^b A Dm C F B^b

möm, Benned bí-zom, Te vagy az Úr; Már nincs mit fél-nem, mert ben nem

C Am Dm B^b C F

élsz, már nincs mit fél - nem, mert ben-nem élsz. Jé-zus

9. Melléklet:

A választott szövegek mind *P. Temesi József S.J.: Tanúságtétel liliummal, vérrel – egy gyári munkaslány élete és vértanúsága (Szent Gellért Kiadó és Nyomda, Budapest, 1997.)* című könyvéből valók.

1.

Közben eljön Magdi elsőáldozásának ideje. Hitoktatójuk buzgón készíti fel kis tanítványait, a harmadikos elemistákat. Nem sajnálja a fáradságot. Hétközben is átjön egyszer - egyszer szentmisét mondani. Így lehetővé teszi a köveskáli híveknek, hogy hétköznap is áldozhassanak. Magdi a legbuzgóbbak közé tartozik. Gyermekszíve bensőséges barátságot kötött az Úr Jézussal. (10. oldal)

2.

Beszélgetés közben Bódi néni Magdi „megtérését” említi. Megkérdezzük, mit akar ezzel a kifejezéssel mondani.

- Magdi mindig jó kislány volt, de tízéves kora körül szemmel láthatóan elmélyült a vallási élete. Ekkoriban kezdte hosszú órás imádságait és mindig térden állva. Ebben az időben vettem észre először különféle önmegtagadásait. Mindenről lemondott.

- A szegényekhez már nagyon korán vonzódott. Még Köveskálon történt, hogy egy kisgyermek a szomszédságunkban elvesztette szüleit. A nagyszülők nevelték. Amikor közeledett a hideg idő, Magdi egy napon így szólt hozzám:

- Édesanyám, én elmegyek és kéregetek, hogy pénzt szerezzek és meleg ruhát vehessek neki.

- Hát nem szégyellsz koldulni?

- Miért szégyellnék? Összeszedem a pénzt és veszek neki barhent ruhát. (Barhent = egyik oldalán bolyhos, sűrűn szőtt pamutszövet - a Szerk.) A pénz hamarosan együtt is volt, a meleg ruha elkészült. Az eset sokaknak feltűnt és meg is jegyezték:

- Milyen csodálatos lelke van ennek a kislánynak. (13. oldal)

3.

Volt, hogy elutazott gazdájuk fiatal felesége. Ilyenkor mindig Magdit kérte kisgyermeke mellé. Egy alkalommal éjfél után érkezett haza a fiatalasszony. Ahogy világot gyújtott, ott találta Magdit a sezlon előtt elszenderülve. Testtartásából látszott, hogy ima közben nemrég nyomta el az álmot. Ennyit láttak a szomszédok, ennyit árultak el a külső jelek. (16. oldal)

4.

Még Mára puztán laktak, de nem volt vasárnap, hogy a féltizenegyes szentmisén ne áldozott volna. Pedig a hat kilométeres gyaloglás nagy áldozat volt, az abban az időben éjfélkor kezdődő szentségi böjt mellett. (19. oldal)

5.

József atya mondja el:

- Plébánosom, O. István atya és én majdnem egyszerre kerültünk szolgálatba a fűzfőgyártelepi plébánián. Alig ismertünk valakit. Mivel az előző plébános, akivel körülbelül tíz napot szolgáltam együtt, a közbeeső vasárnapi szentmise előtt Magdit bemutatta nekem, meghívtuk őt és egy másik buzgó kislányt, aki szintén jól ismerte a helyi szokásokat, az embereket, hogy némileg tájékozódjunk. Közben érdeklődtem a gyakori áldozók felől. Megkérdeztem őket is, milyen időközben szoktak szentáldozáshoz járulni.

- Elsőpénteken, vasár- és ünnepnapokon mindig. Hétközben is, ha misére tudunk jönni - felelték a lányok.

- Magdi! Miért nem áldozik minden nap?

- Csak nagyon korán tudnék jönni, ha reggeli műszakos vagyok. Az éjszakai műszak után már tudok jönni szentmisére, de nem akarom zavarni az atyákat azzal, hogy engem ilyen korán áldoztassanak.

- De mi azért vagyunk, hogy szolgáljunk. Ezzel egyáltalán nem zavar. Megmondom, azért nem zavar, mert én minden nap reggel öt órakor kelek. Fél hatkor a templomban vagyok, akár jön áldozni, akár nem.

- Köszönöm szépen. Akkor minden nap jövök.

Néha megtörtént, hogy pár percet késtem... Magdi ilyenkor mindig türelmesen várt a bezárt templomajtó előtt, mert ő mindig pontosan ott volt. Pedig több mint három

kilométer távolságból jött. Később kapott O. István atyától egy sekrestyekulcsot is. Itt bemehetett amikor érkezett reggel vagy bármikor máskor is. Ez nagyon okos intézkedés volt, mert sokszor gyári gumiköpenyében, szakadó esőben érkezett biciklijén. (19-20. oldal)

6.

Hétköznapokon tehát kora hajnalban már ott állt a kerékpárja a fűzfőgyártelepi templom falához támasztva, míg ő magához vette az erősek Kenyerét. Egyik alkalommal, amikor a portásnak is feltűnt a minden reggel fél órával előbb érkező leány, megkérdezte tőle:

-Mondja, magának megéri minden nap fél órával előbb jönni?

-Nekem megéri.

-Nem magyaráztam neki semmit - mondta nekem később -, nem tartozik rá. Ha megérkezem, jókedvűen ráköszönök. Készségesen kaput nyit, azért portás. Mosolyogva kérem a bebocsátást, ő pedig nagyon udvarias. Most már nem tesz megjegyzést. (20. oldal)

7.

Termékeny lelki kapcsolatokról beszélünk, így külön is meg kell emlékeznünk Bíró néniről, a kedves, derűs lelkű asszonyról, aki Balatonfűzfőn él. Ő meséli:

- Az egyik fűzfői misszió alkalmával megkértem Magdit, hogy vállalja el a felszolgálat a bűcsúvacsorán, amit nálam rendeztünk meg. Megtanítottam, hogyan kell szépen teríteni, a szalvétákat ízlésesen felrakni. Magdi mindenért, ezért is hálás volt:

- Megint tanultam. Mert én csak leraktam volna a szalvétákat. Nagyon köszönöm. Kérem Bíró néni, csak magyarázzon meg mindent nekem. Külön öröme volt a vendégek jó étvágya.

- Amilyen jó szívvel kínálok, olyan jó étvággal tessék elfogyasztani...

- Kétszeresen is jól esik a falat - felel az egyik vendég -, mert ilyen csinos kislány kínálja.

Magdi azonnal elhallgatott, de a konyhában Bíró néni előtt így szólt:

-Juj, ezt elengedtem volna. (27. oldal)

8.

Semmi sem kellemetlenebb a bűnbe merült ember számára, mintha akad valaki mellette, aki mentes a megszokott bűnöktől. Önkéntelenül szembefordulnak azzal, aki külön náluk úgy, hogy tagadni sem tudják. Ez a helyzet érlelődött Magdi körül is. Megjegyzéseket tettek:

- No, nézd, hogy adja a szentet...

- Elbolondították a papok...

- Rendes lány, csak kár, hogy mindig templomba jár.

Valami kiszivárgott arról, hogy Magdi szívesen menne szerzetbe. Az élcelődők csemegére találtak. Sokat ugratták egy szoknyanadrág miatt, amit nagyon is célszerűnek tartott a gyakori kerékpározáshoz és egyáltalán nem volt feltűnő.

- Apácának nem való szoknyanadrág...

- Apácának nem szabad biciklizni

- Mit fog mondani a főnöknő, ha szoknyanadrágban állít be hozzá?

Magdin az ilyen ugratás nem fogott. Együtt kacagott velük, és hasonló hangnemben válaszolt. A válasszal nem szokott adós maradni, de sohasem volt éles vagy sértő. Sőt, vidám bemondásaival csak fokozta a hangulatot. Így le tudta vezetni a közönségesebbek feltörő irigységét. (34-35. oldal)

9.

Más volt a magatartása, ha komolyra fordult a szó, ha egyházellenes rágalmakat vagy hitellenes vélekedéseket terjesztettek. Ilyenkor lángoló arccal, de sohasem sértően vitába szállt. Gazdag szókincese, villámgyors észjárása és a sok olvasással szerzett világnézeti tudása biztosította a fölényt számára minden esetben. Féltucat vádaskodót el tudott némítani, de

VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG

sohasem bántóan. Sohasem azzal az éllel, hogy: „Nekem van igazam!” - hanem mindig szerényen, megnyerően. A körülállók élvezték szellemi párviadaljait. Nem engedte, hogy a szenvedélyek elmérgesítsék a hangulatot, hanem hódító erővel nyilatkozott meg remek humora. Csak Isten ügyéért vitázott. Egyébként szívesen ráhagyta másokra a véleményüket. (35. oldal)

10.

Bíró néni, aki Magdit, mint Mára pusztai kislányt, bevezette a szeretetszolgálatba; emlékszik, hogyan taníttatta őt oltárt díszíteni. Kezdetben nem volt ízlése hozzá, de törekvő és másoktól tanácsot szívesen fogadó természete volt. Idővel tökéletesen elsajátította Bíró néni művészetét.

- Elmondta részletesen később, hogyan díszítette fel Litéren az oltárt.

- Jó volt ez így? Mert iparkodtam, hogy nagyon szép legyen.

Egyik Péter-Pál ünnepen - mondja Bíró néni - már reggel öt órakor megjelent Magdi egy frissen szedett hatalmas mezei virágcsokorral. Kora pirkadáskor már a mezőn volt érte. Nem sajnálta az áldozatot az Úr házának szépségéért.

Később, amikor már leányegyesületet vezetett, nagy gonddal kapcsolta be leányait az oltárdíszítés munkájába:

- Az oltárdíszítés olyan - mondta -, mint amikor a menyasszony várja a vőlegényét. Természetes, hogy csinosítja magát. Ezzel fejezi ki, hogy övé a szíve, jegyesére gondol. Így kell az oltárdíszítéssel kifejeznünk, mennyire kedves az Úr Jézus nekünk és milyen nagy szeretettel várjuk őt oltárunkra a szentmisében. (39. oldal)

11.

Az egyházközségi munkák közé tartozott különféle gyűjtések rendezése; szegény családok és betegek látogatása, segélyezése, az elsőáldozók szeretetreggelijének összehozása, elkészítése; a lelkigyakorlatos szentbeszédre a hívek toborzása stb. Magdi ezekre a munkákra mindig készségesen vállalkozott. Lelkiismeretesen és megbízhatóan végezte

VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG

mindegyiket. Pedig gyakran megalázó udvariatlansággal, gorombasággal utasították vissza szolgálatát; csípős megjegyzéseket tettek rá. Sohasem említette, hogy a részleteiben milyen kellemetlenség érte, de mindenki tudta, mit jelent egy ilyen munka. (40. oldal)

12.

Magdi jótékonykodási stílusához tartozott az észrevétlenség, amennyire az lehetséges volt. Nem harangozta be, amire készült, meglepetésben részesítette a rászorulókat.

Ha meg tudta, hogy valamelyik szegény családban gyermeket várnak, az oltáregyesület vándorkelengye-akciójához fordult érdekükben. Gyakran valaki mással küldette ki a ruhácskákat, csak hogy egészen háttérben maradjon a gondoskodó. (40. oldal)

13.

Utolsó évének legkedvesebb munkaterülete a Dolgozó Lányok egyesületi gyűlése volt. Megbeszélte leányaival, hogyan segítsenek másokon. Bevezette társait abba a munkába, amit eddig magányosan gyakorolt. Különös szeretettel gondolt azokra a fiatalasszonyokra, akiknek családon belül nem volt segítőjük pár hetes vagy hónapos kicsi gyermekük gondozásában. Megszervezte a megsegítésüket. Nem tett különbséget, hogy melyik édesanya katolikus és melyik protestáns. A vegyes vallású községekben az egyes „buzgó” katolikus asszonyok kifogásolták, hogy katolikus lányok protestáns asszonyokat segítenek. Magdi nem törődött a kifogással, emberi szempontokra nem adott, amikor a felebaráti szeretetről volt szó. (41. oldal)

14.

A háborús időkben bevezették a jegyrendszert élelemre is. Cukorhoz jutni csak jegyre lehetett. O. István atyával együtt mi a cukorbeszerzés érdekében dohányjegyeinkkel gazdálkodtunk. Szerettünk volna a gyári tanoncfiúknak fagylaltdélutánt rendezni. A fiúk közül is jópáran dohányjegyeikért cukorjegyeket szereztek. A szükséges pénz összegyűlt. A fiúkat nagyon lelkesítette, hogy gondolnak rájuk is.

A fagylaltdélután előkészítésében és megrendezésében Magdi volt a fő munkatárs.

Nagy problémát jelentett a fagylalt ízesítése, mert semmit sem lehetett már kapni. Magdi ötlete volt, hogy karamell fagylaltot kell csinálni, mert ahhoz újabb anyag még nem kell.

A. megrendezés, a kedves felszolgálás, a jókedv és hangulat megteremtése főleg Magdi érdeme volt. A fiúk nagyon boldogok voltak, hogy őket, a gyárban lenézett tanoncokat ilyen kedvességben részesítették. Tudták, hogy az egésznek lelke Magdi volt, aki sokkal több volt szemükben, mint egy gyári munkáslány. (43-44. oldal)

15.

Jól sikerült a fagylaltdélután - azonban következett a prózai mosogatás, rendcsinálás. Ez már nem olyan kedves munka, mint a vendéglátás. Magdi csaknem egyedül, ugyanolyan lelkesedéssel végezte a mosogatást, a konyha feltörlését, a takarítást, mint amilyen szeretettel szolgált fel a tanonc vendégeknek. Olyan ragyogó tisztaság lett a konyhában, hogy O. István atya édesanyja, aki velünk volt, örömét és csodálkozását fejezte ki ennek láttán. Kérte is fiát, hogy eszközölje ki a gyár vezetőségénél, hogy T. Ilona helyett Magdit rendeljék ki a plébánia szolgálatára, ugyanis a bejáró takarító a gyártól kapta a fizetését, mint rendes gyári dolgozó.

Mindketten jót derültünk a gondos édesanya ötletén. A pap fiú kedvesen megmagyarázta édesanyjának, hogy bár Magdi kitűnően végzi ezeket a munkákat is, rá sokkal fontosabb munkakör vár a plébánia életében. T. Ilonka jelen volt ennél a beszélgetésnél. Nem érezte megszégyenülve magát. Nem volt féltékeny Magdira, mert nagyon szerette őt, és a legmesszebbmenőkig elismerte Magdi kiválóságait. (44. oldal)

16.

Egy alkalommal, amikor tőlem kért lelki olvasmányt - meséli József atya -, és könyveim között válogatott, így szólt:

- Engem a szentek küzdelmei érdekelnek. Nem az, amikor már szentek voltak, hanem az, ahogyan azzá lettek. Különösen szeretem Loyolai Szent Ignácnak lelki törekvéseit, küzdelmeit olvasni.

- A lelki olvasmánynál nem az a fontos, hogy ki írta - folytattam a beszélgetést -, hanem az, hogy milyen igazságokat tartalmaz. Ezeket kell jól átgondolni, hogy mi is felhasználhassuk az életszentségre való törekvéseinkben... Magdi, szokott-e lelki

feljegyzéseket írni? Mert ha igen, akkor majd alkalomadtán én is elkérem olvasásra.

- Ó, kit érdekel az, amit én összefirkálok - kacagott fel, mint aki saját magát neveti ki a bizarr gondolaton.

- Engem érdekel - folytattam mosolyogva -, már csak azért is, mert nekem ismernem kell Magdi írásait, hiszen a szentté avatási perében úgyis én leszek az „ördög ügyvédje”. Mindent elárulok, amit mondott és tett.

Magdi tréfának fogta fel a dolgot:

- Majd talán én fogom elárulni az Atyát a szentté avatási perében. Mert az Atya úgyis előbb hal meg, mert előbb is született.

Ebben huncutság is volt, mert én pontosan másfél évvel voltam idősebb Magdinál és ő ezt jól tudta.

- De komolyan kérem, vigyázzon írásaira, mert mint lelki atyja ellenőrzés szempontjából is ismerni akarom azokat.

Most már Magdi is komolyan válaszolt:

- Az már más. Vigyázni fogok az írásokra és amikor tetszik kérni, odaadom.

A kis ládika, amit utolsó napján is féltve őrzött a bunker mélyén, valószínű, hogy ezeket a feljegyzéseket tartalmazta. A szemtanúk említést tettek arról, hogy papírdarabokat találtak Magdi halála után a bunker körül. Ezek sajnos elvesztek. A szentté avatási eljárás során nem adhattam elő őket. (49. oldal)

17.

Egyik alkalommal röpdolgozatot írtak hittanból, hogy lássam, mit ér ez a hitoktatás. A feladott kérdésekre a feleleteket pontszámokkal értékeltem. Magdi dolgozata volt pontszám szerint a legjobb. Amikor kihirdettem az eredményt, szinte szégyenkezett, hogy ő az első. A második legjobb eredményű dolgozat íróját említettem utána. Magdi erre lelkesedni kezdett:

- Ez igen! Hiszen mindenki tudja, hogy köztünk ő a legjobb tanuló!

Mindenki derűsen mosolygott. Magdit nagyon szerették. Szinte élvezték, hogyan igyekszik kimenekülni az elismerésből. Ezen már nem is csodálkoztak. (50. oldal)

18.

Alig hagyta el az iskolát, máris megkezdte az önálló apostoli tevékenységet.

Plébánosának, A. István atyának csakhamar szemébe tűnt, hogy Magdi együtt jött a máma pusztai gyerekekkel vasárnaponként szentmisére. Egy sem hiányzott közülük. A. István atya örömmel látta ezt az apostoli buzgalmat, amit Magdi minden felkérés vagy biztatás nélkül vállalt magára.

Egy ilyen vasárnapi alkalommal szólította meg először Magdit:

- Magdi! A máma pusztai gyerekek nem tudták a hittant.

- Meglátja Tisztelendő Bácsi - akkor még így szólította plébánosát, aki felismerve benne az apostolt, első igazi lelkivezetője lett -, ezután mindig tudni fogjuk.

Többet nem szólt. Valóban úgy tett, ahogyan mondta. A máma pusztai gyerekek mindig remekeltek hittanórán.

- Hogyan tanultátok meg ilyen jól? - kérdezte az atya.

- Bódi Magdi kikérdezte tőlünk - hangzott a válasz.

Magdi tehát minden feltűnés nélkül apostola lett a hat-hét iskolásból álló pusztai gyerekeknek. Vezette is őket a templomba rendszeresen. A hívek is észrevették és úgy emlegették:

- Megjött a Magdi meg a családja.

Vasárnap délután kiment velük vadvirágokat szedni és közben elbeszélgetett velük Jézuskáról... (55. oldal)

19.

Magdi szívének fájó sebe volt, hogy szüleit nem láthatta Isten közelében. Édesanyja jólelkű asszony volt, aki imádkozott is, de szentségekhez nem járulhatott az akkor rendezhetetlen házasságuk miatt. Édesapja sohasem kapott vallásos nevelést. Azt sem tudta, milyen vallású. Arról tudott, hogy meg van keresztelve, de még a Miatyánkot sem tudta. Ez a kedvezőtlen családi körülmény érezhetővé is vált a fiúgyermekeknél.

Szorongó szívvel látta családja helyzetét. Mást tenni nem tudott, mint imádkozni és áldozatokat felajánlani. Fogadalmat tett, hogy nem vágatja le a haját és nem lesz divatos a hajviseletben. Ránk maradt arcképén még látható, hogy fülbevalót hordott. József atya azonban tanúsítja, hogy élete utolsó évében azt is letette. Gyűrűt sem viselt. Áldozatvállalásnak tekintette azt is, hogy nem ment moziba, nem strandolt tisztességes módon sem. Mekkora lemondást jelentett ez annak, aki egész életében a Balaton partján

vagy a Balatonhoz közel lakott, és akit kedves ismerősei is sokszor hívtak a forró nyári napokon lubickolni a szépséges tóba! (59. oldal)

20.

Egyik alkalommal a szentmisére gyülekező gyermekekkel játszottam a vilonyai iskola előtt. Javában ment a játék, a gyermekek észrevehetően jól érezték magukat. Közben váratlanul feltűnt Magdi kerékpárjával az úton. Az egyik kisfiú észrevette és elkiáltotta magát:

- Jön a Magdus néni!

Erre az egész gyermekcsereg azonnal otthagytott „csapot-papot” - már mint engem -, valamennyien Magdi elé szaladtak, aki aztán folytatta velük a játékot. Egyáltalán nem hiányoztam. Nagyon örültem, hogy Magdit ennyire szeretik. (65. oldal)

21.

Nagyon ügyesen, először a munkatermekben kereste a kapcsolatot velük. Aztán felkereste őket barakkjukban. Így össze tudott gyűjteni közülük mintegy harminc leányt, akik jó szándékúak és jobb érzésűek voltak. Közülük többet valóban a hazaszeretet vezetett ide, de rájöttek, hogy lelketlenül félrevezették őket. Visszaút azonban nem volt.

Összehívta őket a plébánia egyesületi nagytermében. Előzőleg megkért, hogy foglalkozzam az együttessel. A nagyterem egyik oldalon a káplánszoba előteréből és lépcsőházból nyílt, a másik oldalon a plébánialak előterére. Nagyságát tízszer öt méterre lehet becsülni. Asztalok, székek voltak benne.

Arról, hogy mi legyen a hitbeli vagy világnézeti téma, amiről beszélek a lányoknak, azt előzőleg Magdi ajánlotta. Készséggel elfogadtam indítványait. A gyűlést ő kezdte meg. Előadásom végeztével visszamentem szobámba. Ekkor kezdődött azonban az igazi megvitatása a témának. Magdi vezette a megbeszélést és alkalomadtán beszámolt róla. Társasjáték, móka, ének fejezte be a gyűlést. Magdi hazakísérte őket. (67. oldal)

22.

A legmélyebb hatást akkor gyakorolta leányaira, amikor elment velük kettesben sétálni. Feltárták előtte szívük legmélyebb titkait is. Gátlás nélkül evezhetett ilyenkor a lélek mélységeire velük. Sokaknál eleinte a legelemibb vallási kötelességek teljesítéséről lehetett

csak szó. Ezeken sok türelemmel jutott túl, s utána a komolyabb követelmények is jöhettek. Az apostolkodás koronája az volt, amikor egy-egy lánya egy jól előkészített szentgyónás után már önállóan folytatta a lelki életét.

- A lányok belső bizalmát bírta - emlékezik Magdira József atya. - Szívügyeikkel is hozzá mentek és ezzel igen megkönnyítette lelkipásztori munkánkat. Nekünk már csak gyóntatni kellett.

Az állandó kegyelmi élet megőrzésének és a benne való növekedésnek titka a gyakori szentgyónás. Magdi ezt nagyon jól tudta, ezért kéthetenként elvégezte azokat. Példájával még többet ért el, mint szavaival. (73. oldal)

23.

Más alkalommal vigasztalta a csüggedőt:

- Talán kevésszer gondoltál az Úr Jézusra, azért ért kudarc. Ha egyedül vagyunk olyanok leszünk, mint a porszem, amelyet elkap a legkisebb szél is. De ha a jó Isten kezébe rejtjük magunkat, nincs az az orkán, amely elragadni tudna bennünket.

Biztatta lányait, hogy bánatukkal menjenek csak az Oltáriszentség elé:

- Levert én is vagyok néha - mondta. - Akkor bemegyek a templomba és elmondok Neki mindent, attól megvigasztalódom... (74. oldal)

24.

Magdi tudta - beszéli el József atya -, hogy mennyi gátlás van a munkásokban akkor is, ha világnézeti kérdésekben néha sikerül pappal beszélgetniük. Kényes kérdésekkel nem mernek előjönni a tisztelettudó emberek.

Ezért Magdi a polgári iskolai előkészítő tanfolyam hittanóráin olyan kérdéseket vetett fel, amelyek tévedésekre és balhiedelmekre vonatkoztak. Így jó alkalom nyílt arra, hogy beszélgessünk róluk. Ha nem hozta volna elő ezeket, talán elmentem volna mellettük, gondolva, hogy ilyen problémájuk nincs.

Lassan a többiek is bátorságot kaptak a kérdezésre. Megfigyelték Magdi kérdező stílusát, amint sohasem támad, mindig érdeklődik, gondolataival érvel és nem felesel, kérdéseit az értelem fogalmazza meg és nem a szenvedély.

Élvezet volt az okos kérdésekre jól felelni. Szellemi élménnyé vált a hittanóra. Többször

előfordult, hogy előadás után bejöttek szobámba öten-hatan, közöttük Magdi, és folytattuk a komoly beszélgetést, amíg idejük engedte. Magdi ilyenkor háttérbe vonult, hagyta, hogy mások beszéljenek. Ha akadozott a kérdések feltevése, akkor besegített. (76. oldal)

25.

- Itt a Szívem! Itt a Szívem! - kiáltotta Magdi, a rikkancs, az üzemben. A Szív újságot árulta és adta is el szép eredménnyel.

Különös gondja volt, hogy az Istentől elrugaszkodottak is megvegyék. Mosolygott, kínálta az újságot, nehéz volt neki ellenállni. Aztán egy kis beszélgetés... és hullott a mag, szinte észrevétlenül.

(77. oldal)

26.

Egy robbanás alkalmával két munkás súlyos égési sebeket szenvedett. Kórházba kerültek. Magdi süteményt készített nekik, meglátogatta őket. A sütemény mellé néhány jó könyvet is csomagolt. Csomagolópapírnak a Szív újság egy nem régi példányát használta. Hátha azon is megakad a szemük... (77. oldal)

27.

Másnap az építőmunkások meglátva Magdit, csúfolódni kezdtek:

- Dicsértessék a Jézus Krisztus... tisztelendő főnöknő! - Mindörökké. Ámen.

- Mikor van mise?... tisztelendő főnöknő?...

- Minden reggel, kérem.

- Igaz-e, hogy már az ostya is műrostos?... Meg, hogy jegyre lehet kapni?

- Az ostyát nem jegyre adják. Csak tiszta lélek kell hozzá. Így válaszolt nekik, és cseppet sem jött ki a sodrából. (78. oldal)

28.

Nagyon komoly lelkipásztori munkát végzett, ezért többször be kellett jönnie a plébániára. Rosszindulatú emberek mindig voltak. A papokat a lányokkal összehozni legalább jóízű pletyka formájában, mindig kedvenc téma, különösen azoknak, akik éppen ezen a téren élnek

VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG

rendetlenül vagy éppen bűnös viszonyban. Magdinak is nyíltan a szemére vetették, hogy sokat jár a papokhoz. Nyugodtan válaszolt:

- Igen. Amíg a férfit nem látom bennük felmegyek, mert irányításukra szükségem van. De mihelyt a férfit látnám bennük, abbahagynám. Mert előttem szent és sérthetetlen az Isten szolgája. (82. oldal)

1. ÖRÖM
2. KREATIVITÁS
3. CÉLTUDATOSSÁG - HŰSÉG
4. ÖNKÉNTESSEG - ÖNZETLENSÉG
5. MINDENNAPOK HELYTÁLLÁSA - NAPI HELYTÁLLÁS
6. TERMÉSZET SZERETETE
7. BÁTORSÁG
8. ALÁZATOSSÁG
9. APOSTOLSÁG
10. TISZTASÁG
11. ERŐFORRÁSAI: Eucharisztia, ima, hittan tanulás, bűnbocsánat szentsége